

Efter Dagsordenen gik man derpaa over til: 3die Behandling af Udkast til Lov om Tillægsbevilling for Finantsgaaret 1853—54 samt om Fordeling af den i Kongerigets Kasser. d. 31te Marts 1853 tilstedeværende Beholdning. (Den Behandling findes i Tidens Nr. 178 Sp. 2800.)

Et Endringsforslag var fremkommet, saalydende, nemlig:

Forslag af Udvalget:

§ 2 forandres:

„og Hertugdømmernes finantstille-Mellemværende“
til
„finantstille Mellemværende med Hertugdømmet Slesvig og med Hertugdømmet Holsteen.“

Endringsforslaget og Lovudkastet i dets Heelhed fattes under Forhandling.

Ordføveren: I Lovudkastet, saaledes som det blev vedtaget ved 2den Behandling, hedder det i § 2, at der forbeholdes en fuldstændig Dygtjorelse af Kongerigets og Hertugdømmernes finantstille Mellemværende. Ved denne Redaction kunde det let faae Udseende af, at Kongeriget var den ene Part og Hertugdømmerne i Forening den anden Part ved dette finantstille Mellemværende; men Udvalget har forøvrigt i Betænkningen udtrykkeligt udtalt, at der er stor Forskjel paa Slesvigs og Holsteens Stilling med Hensyn til dette Mellemværende med Kongeriget. For imidlertid at udtale Meningen klarere, har Udvalget stillet det Forslag, at det istedetfor: „og Hertugdømmernes finantstille Mellemværende“ kommer til at staae: „finantstille Mellemværende med Hertugdømmet Slesvig og med Hertugdømmet Holsteen.“

Grundtvig: Det nytter jo vistnok ikke at tale om, hvad der saa ofte ved denne Leilighed har været paa Bane med Hensyn til

det finantstille Forhold mellem Kongeriget og Hertugdømmerne, og med Hensyn til, hvorvidt Overskudet af Danmark skal og kan forbeholdes Riget selv til sine særlige Udgifter —, jeg siger, det nytter sagtens ikke efter de Forhandlinger, som her saa ofte, og ogsaa sidste Gang, da denne Sag var for hert Salen, have været førte; men jeg kan dog ikke undlade at udtale min store Forundring over, at de samme Medlemmer, og da især det ærede Medlem fra Maribo Amts 4de Valgkreds (Monrad), som paa de forrige Rigsdage, hvor Talsen var om det Samme, udviklede med en Klarhed, som ene og alene Finantsministeren ikke vilde indrømme, at dette Rigets Overskud ogsaa maatte tilhøre Riget, og at det virkelig var Danmarks Riges Overskud, nu kunne navnlig mod den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 1ste Valgkreds (Lindberg) faa bestemt paastaae, at hans Mening er gaabenbar urigtig, idet de erklære, at Alt, hvad der kaldes Overskud, er opsamlet af Fællesindtægter og derfor ikke kan siges mere at tilhøre Kongeriget Danmark end de andre Landsdele — det forundrer mig saa saare, fordi det dog er aabenbart, at alt Fællesskab i Henseende til Finantserne mellem Danmark og Hertugdømmerne afbrødes ved Oprøret, og at den Krig, som vi bleve nødte til at føre, oppligte ikke blot det Overskud, der kunde være opsamlet, men mange Millioner mere. Dersom altsaa Kongeriget nu siden under Krigen og derefter har faaet noget Overskud, maa det dog vistnok tilhøre det; det kan ikke ansees for at være opsamlet ved Hjælp af den Landsdeel, som forarsagede disse store Udgifter. Hvorfor jeg imidlertid ogsaa maa ansee det for temmelig ufrugtbart videre at tale om denne Sag, er ene den Omstændighed, at, selv om det Overskud, vi tale om, og som vi benævne Millioner, skulde være tilstede andetsteds end i Regjeringen, saa vilde det nu ligesaalidet komme Holsteen særskilt som Danmarks Rige tilgode. Det vil jo, forsaavidt det er tilstede, blive brugt til Fællesudgifter og opsluges af dem, og hvis den Bestemmelse gaaer igjennem og træder i Kraft, hvorefter Kongeriget skal betale $\frac{2}{5}$ af alle de Udgifter, som gjøres paa fælles Regning, skal, om end Udgifterne overstige de be-